

mæssig udgang, dvs. udgang hver tredje week-end. Der henvises i den forbindelse til besvarelse af spørgsmål nr. S 63. Der er til udgangen bl.a. fastsat følgende vilkår:

at han ikke opsøger lokaliteter, f.eks. klubhuse, værtshuse, privatadresser og forretningsadresser m.v., der regelmæssigt anvendes som mødesteder for medlemmer af Hells Angels eller Hells Angels støttegrupper,

at han ikke deltager i hverken offentlige eller private arrangementer, hvor medlemmer af Hells Angels eller Hells Angels støttegrupper står som arrangør, eller hvor det må forventes, at medlemmer af Hells Angels eller Hells Angels støttegrupper vil deltage, og

at udgangsadressen ikke under udgang bruges som samlingssted for medlemmer af Hells Angels eller deres støttegrupper.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har på baggrund af disse vilkår fastsat en praksis, hvorefter det ikke betragtes som udgangsmisbrug, såfremt den indsatte uden for de nævnte lokaliteter har samvær med 1-2 øvrige gruppe-medlemmer. Dette er tilkendegivet den indsatte i forbindelse med fastsættelsen af disse særvilkår.

Den pågældende indsatte var i forbindelse med det omhandlede arrangement ledsaget af 2 medlemmer af Hells Angels, og der har derfor ikke af den grund været tale om udgangsmisbrug.

Den pågældende blev imidlertid efter det omhandlede arrangement fredag aften anholdt af politiet, idet han befandt sig i nærheden af klubhuset for en ålborgensisk Hells Angels-supporterklub. Direktoratet har efterfølgende fastslået, at dette måtte anses for en overtrædelse af vilkårene, men da den indsatte allerede var blevet frataget den væsentligste del af sin week-endudgang og i ca. 2½ døgn havde været anbragt i et arresthus under vilkår, der svarer til vilkårene under afsoning af straffcelle, fandt man ikke, at der var grundlag for yderligere reaktion. Den indsatte har derfor fortsat tilladelse til udgang. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det er første gang, at den indsatte har overtrådt dette vilkår.

Spm. nr. S 170

Til erhvervsministeren (18/10 95) af:

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

»Agter ministeren at foreslå banklovens partsbegreb ændret, så bankkunder atter får mulighed for indsigt i egne sager og mulighed for at indbringe afgørelser truffet af Finanstilsynet for Erhvervsankenævnet?«

Begrundelse

Ved lov nr. 306 af 16. maj 1990 blev banklovens partsbegreb ændret, så bankkunder ikke længere blev anset for part i egne sager. I bemærkningerne til lovforslaget blev der brugt vendinger, der måtte få læserne til at tro, at lovændringen var begrundet i 2. samordningsdirektiv. Det er siden blevet bekræftet adskillige gange, at dette ikke er tilfældet. Det gælder f.eks. svarene på spørgsmål nr. 57 og 58 (Erhvervsudvalget – alm. del) i samlingen 1994-95 og ministerens udtalelser under et samråd i foråret 1995. I et brev til J.P. Fischer Hansen fra Kommissionen GD XV oplyses det også, at 2. samordningsdirektiv ikke indeholder et sådant krav.

Der er derfor ingen begrundelse for at bevare en bestemmelse, der er kommet ind i loven under urigtige forudsætninger. Den bør derfor udgå.

Svar (27/10 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Spørgsmålet synes at rejse følgende 2 problemstillinger:

- 1) Hvorvidt en uenighed mellem en kunde og et pengeinstitut kan behandles og afgøres af Finanstilsynet.
- 2) Hvorvidt pengeinstitutts kunder hos Finanstilsynet kan få oplysninger om pengeinstituttet, herunder især om kunden kan få at vide, hvilke oplysninger pengeinstituttet har afleveret til Finanstilsynet om den pågældende kundes engagementer.

Ad 1)

Uenighed mellem en kunde og et pengeinstitut i en konkret sag kan behandles af Pengeinstituttankenævnet eller domstolene.

Pengeinstitutankenævnet behandler klager vedrørende private kundeforhold.